

ת"פ 57881/03/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד רחל חלי ואחנן, הנאשמת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 57881-03-16 מדינת ישראל נ' ואחנן
לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד אשר פרי

נגד
רחל חלי ואחנן - הנאשמת
ע"י ב"כ עו"ד דן באומן

הכרעת דין

רקע

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 22/12/2013 גנבה הנאשמת מספר מוצרים מסניף "סופר פארם" בבת ים (להלן: "החנות"), בכך שנטלה קופסא של "סימילאק", הכניסה אותה לתוך תיקה התלוי על עגלת תינוק, וכן בתה הקטינה הכניסה שפתון לתוך אותו תיק, ובשלב זה סגרה הנאשמת את התיק עם הרוכסן. בנוסף, הניחה הנאשמת קופסאות מזון תינוקות נוסף וכן מוצצים על גבי עגלת התינוק וכיסתה אותם בשמיכה. בהמשך, ליוותה הנאשמת את בתה הקטינה עד לאזור קופות המקום בסמוך ליציאה מהחנות, תוך שבתה הקטינה מובילה את עגלת התינוק ויוצאת אל מחוץ לחנות מבלי לשלם.

2. הנאשמת כפרה במיוחס לה, וטענה כי לא יצאה מהחנות מבלי לשלם, זאת כאשר בתה הקטינה יצאה עם עגלת התינוק בשל העובדה שהתינוק בכה, וקראה לבתה לשוב פנימה על מנת לשלם על המוצרים שבעגלה.

3. בנסיבות אלה נשמעו ראיות. במהלך פרשת התביעה העיד קב"ט החנות, אריק זיף (להלן: "הקב"ט")

וכן הוגשו בהסכמה סרטון המתעד את המקרה ומסמכים ובהם הודעת הנאשמת ודוח פעולה.

במהלך פרשת ההגנה, העידה הנאשמת בעצמה.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה טענה כי יש לבסס את הרשעת הנאשמת על הסרטון שהוגש, כאשר הנאשמת זיהתה עצמה בסרטון ומסרה הסברים שאינם מניחים את הדעת. בנוסף, הפנתה המאשימה למספר סתירות בין עדותה במשטרה לבין זו שניתנה בבית המשפט. פרק הזמן המשמעותי שחלף מעת יציאת בתה של הנאשמת עם המוצרים מהחנות, מבלי לשלם, ועד שהבת הוחזרה פנימה על ידי הקב"ט, מעיד על כוונת שלילת הקבע של המוצרים. לפיכך, עתרה המאשימה להורות על הרשעת הנאשמת.

5. ב"כ הנאשמת טען כי הנאשמת הייתה בעיצומו של החשבון לתשלום, כאשר הנאשמת בעצמה לא יצאה עם המוצרים אל מחוץ לחנות, ובכוונתה היה לשלם על המוצרים לאחר שקראה לבתה לשוב פנימה. לפיכך, טען כי קיים לכל הפחות ספק בדבר כוונתה של הנאשמת ומכאן שיש להורות על זיכוי.

דין והכרעה

6. מעשיה של הנאשמת תועדו בסרטון מצלמות האבטחה. תחילה, בדיון שהתקיים ביום 29/10/2017 שלא בנוכחות הנאשמת, הביע בא כוחה הסתייגות מהגשת הסרטון, זאת נוכח אי רציפות בתיעוד. יחד עם זאת, לאחר שנשמעה פרשת ההגנה והנאשמת זיהתה את עצמה בסרטון, לא נשמעה כל טענה לגביו בעת סיכומי ההגנה.

למעלה מהצורך, אפנה לכך שמגמת הפסיקה היא העברת מרכז הכובד מפרטים טכניים אל אותנטיות הסרטון, זאת כאשר פגמים וליקויים הקוטעים את הנצפה אינם פוסלים את קבילותו, אלא אם מתעורר חשש שזה אינו מציג תמונה אמינה (ראו ע"פ 2801/95 **יעקב קורקין נ' מדינת ישראל** (1998)). בנוסף, הודאתה של הנאשמת כי היא זו שנצפית בסרטון וכן אישורה כי הדברים הנצפים בסרטון משקפים את שהתרחש, משמשים אף הם משקל לגבי אותנטיות וחשיבות הסרטון (ראו ע"פ 6411/98 **נחום מנבר נ' מדינת ישראל** (2000)).

7. צפייה בסרטון (ת/6), מעלה כי הנאשמת נצפית בו נוטלת קופסת מזון תינוקות, ניגשת אל עגלת תינוק, מתקדמת מעט עם אותה עגלה ובשלב מסוים - מסבה את ראשה לאחור, מסתכלת לצדדים, פותחת את רוכסן התיק התלוי על עגלת התינוק, ומכניסה את הקופסא פנימה. באותו שלב, בתה הקטינה מכניסה אל תוך התיק דבר מה (בהמשך מתברר כי מדובר בשפתון), והנאשמת סוגרת את רוכסן התיק (ת/6, מצלמה 14, דקות 18:03:12-18:03:04).

בהמשך, הנאשמת נצפית הולכת לצד בתה אשר מובילה את העגלה עד סמוך לקופות המצויות לצד היציאה מהחנות, והבת יוצאת החוצה עם העגלה בעוד הנאשמת נעמדת סמוך לקופה ביחד עם אמה.

בהמשך, הנאשמת נצפית מניחה מגבונים על דלפק הקופה, עוזבת את המקום אל פנים החנות ומיד שבה אליו, זאת כאשר אמה נותרת ליד הקופה. בשלב בו הקופאית מתחילה בהעברת המגבונים בקופה (ת/6, מצלמה 13, דקה 18:06:02), בתה של הנאשמת נמצאת עדיין מחוץ לחנות, אך הקב"ט נצפה יוצא החוצה. בשלב מאוחר יותר, תוך כדי עריכת החשבון בקופה, נראה הקב"ט מלווה את הבת הקטינה ביחד עם העגלה והתינוק (ת/6, מצלמה 13, דקה 18:06:15). בשלב זה נראים המוצרים אשר הונחו מתחת לשמיכה כלשהי על גבי סוכך עגלת התינוק, כאשר אמה של הנאשמת אחזה בהם והניחה אותם על גבי דלפק הקופה.

8. הנסיבות שפורטו לעיל מדברות בעד עצמן. הנאשמת נטלה מוצרים אותם הכניסה אל תוך תיקה האישי ואף סגרה את הרוכסן, זאת תוך כדי שהתבוננה היטב לכל עבר בטרם עשתה זאת. הנאשמת אף ליוותה את בתה הקטינה, אשר הובילה את העגלה, מרחק מטרים ספורים עד ליציאה מהחנות.

לא ניתן לקבל את הסבריה של הנאשמת העומדים בניגוד להיגיון ולשכל הישר, ואף עומדים בניגוד לנצפה בסרטון:

א. הנאשמת טענה כי השתמשה בעגלת התינוק מכיוון שלא עשתה שימוש בעגלה שנועדה להובלת מוצרים (עמ' 18 ש- 19-20 לפרוט'). בנוסף טענה שלא היה לה מקום **"לשים על הגגון של העגלה אז שמתי בתוך התיק והבת שלי רצתה שאני אקנה לה לובלו, היא הביאה לי את זה ושמתי את זה בתוך התיק"** (עמ' 18 ש-20-22 לפרוט'). במהלך חקירתה הנגדית הבהירה כי לא ביקשה מאמה שתסייע לה להחזיק את המוצרים, כי **"אמא שלי צריכה לשמור עליי, לראות מה אני עושה"** (עמ' 20 ש-13 לפרוט').

מצפייה בסרטון עולה כי המרחק בין עגלת התינוק לדלפק הקופות, בשלב בו הכניסה הנאשמת את המוצרים אל תוך התיק, היה מטרים ספורים בלבד, כשלוש פסיעות. לא ברור מדוע הנאשמת בחרה שלא להניח את קופסת האוכל על גבי הדלפק, כפי שעשתה מיד לאחר יציאת בתה והעגלה אל מחוץ לחנות ולאחר שנטלה מגבונים מהמדף. עוד לא ברור, מדוע הנאשמת אשר הסתייעה בבתה הקטינה לשם הובלת העגלה, לא החזיקה בעצמה את קופסת האוכל וביקשה מבתה הקטינה להוביל את העגלה, כפי שאכן עשתה. בנוסף, ההסבר לפיו אמה צריכה "לשמור עליה", ולפיכך אין ביכולתה להחזיק קופסת אוכל תינוקות, אינו מניח את הדעת, בוודאי כאשר הנאשמת נצפתה בשלבים שונים בסרטון במנותק לחלוטין מאמה.

זאת ועוד: לא נמצא כל הסבר מניח את הדעת לצורך בכיסוי המוצרים שהונחו על גבי סוכך עגלת התינוק, למעט הצורך בהסתרתם על מנת להוציאם מהחנות בלא תשלום.

כאמור לעיל, הנאשמת נצפית בסרטון, עובר להכנסת המוצרים אל תוך התיק, מתבוננת לכל עבר. התנהלות זו בהחלט עולה בקנה אחד עם רצון להסתיר דברים, וככל הנראה הביאה את הנאשמת לטעון בחקירתה במשטרה שלא הסתכלה לצדדים, זאת בשונה מהסבריה בבית המשפט (ת/1 ש-19).

מכאן, המסקנה הבלתי נמנעת, והיחידה האפשרית, היא כי הנאשמת הכניסה את המוצרים אל תוך התיק וכן הסתירה מוצרים אחרים, על מנת להוציאם מהחנות בלא תשלום.

ב. הנאשמת הסבירה את יציאת בתה הקטינה עם המוצרים מהחנות בכך ש"כשבאתי ללכת לשלם הילד התחיל לבכות, אמרתי לילדה לעמוד ליד הקופות ושאני תכף באה והלכתי להביא מגבונים. הילד צרח בתוך החנות ואמרתי לה שתעמוד איתו שם כדי שלא יעשה רעש, ליד הקופות. הלכתי להביא מגבונים וראיתי שהיא יוצאת איתו החוצה..." (עמ' 18 ש-25-22 לפרוט').

צפייה בסרטון מעלה כי התינוק נראה בעגלה רגוע לחלוטין (ת/6, מצלמה 14, 18:03:04 ואילך). בנוסף, הנאשמת נצפית צועדת בצמוד לעגלת התינוק אותה מובילה בתה הקטינה אל מחוץ לחנות, עובדה העומדת בסתירה לטיעון המבקש לנתק בין יציאת הבת והעגלה אל מחוץ לחנות לבין בקשת הנאשמת ממנה שתעמוד "ליד הקופות". עוד אפנה לכך, שהנאשמת אשר ביקשה להרחיק את עצמה מהוצאת המוצרים אל מחוץ לחנות, טענה בחקירתה במשטרה שלא ראתה את בתה הקטינה יוצאת עם עגלת התינוק מהמקום (ת/1 ש-35-34), עובדה העומדת בסתירה מוחלטת לנצפה בסרטון.

אף התנהלות זו, מחזקת ומאששת את המטרה בהסתרת המוצרים והרצון בהוצאתם אל מחוץ לחנות בלא תשלום.

ג. הנאשמת טענה שבשלב בו החלה לשלם, "אמרתי לקופאית רגע שאני אקרא לבת שלי, קראתי לבת שלי והיא נכנסה ונכנס איתה עוד מישהו, לא ידעתי שזה הקב"ט..." (עמ' 18 ש-27-26 לפרוט'). אכן, מדובר בטיעון שעשוי לסייע לטענת ההגנה, ואולם טיעון זה אינו עולה בקנה אחד עם הנצפה בסרטון. ניתן להבחין מעבר לחלון החנות, בעגלה היוצאת עם בתה הקטינה של הנאשמת, אשר המשיכה בהליכה אל מעבר לחלקים בהם ניתן להבחין בסרטון, ובוודאי שלא עמדה מול הנאשמת בעת שזו החלה בהליך התשלום (ת/6, מצלמה 13, 18:03:30 ואילך). בנוסף, ניתן להבחין בעגלה המתקרבת אל כיוון הכניסה למקום, רק בשלב בו הקב"ט מלווה את הקטינה והעגלה בחזרה אל תוך החנות (ת/6, מצלמה 13, 18:06:04-18:06:14). למעלה מהצורך, אפנה עוד לעדותו של הקב"ט לגבי כך שהוא זה שהכניס את הקטינה עם העגלה והמוצרים אל החנות (עמ' 13 ש-2-1 לפרוט').

התנהלות זו מוסיפה ומעידה על כך שהנאשמת התכוונה שלא לשלם על המוצרים אותם הסתירה על עגלת התינוק ושילחה אל מחוץ לחנות באמצעות בתה הקטינה.

9. הנאשמת סובלת, ככל הנראה, מבעיות נפשיות. מכאן, אין לזקוף לחובתה את התנהלותה במהלך חקירתה הנגדית, ואולם הראיות במקרה הנדון אינן מותירות מקום לפרשנות המבוקשת על ידי ההגנה. העובדות שפורטו לעיל, מעידות, למעלה מכל ספק סביר, על כך שהנאשמת נטלה לידיה מוצרים מהחנות, הסתירה אותם בעגלת התינוק והעבירה אותם אל מחוץ לחנות, באמצעות בתה הקטינה, בלא

תשלום ועל מנת לשלול אותם שלילת קבע מבעליהם.

לפיכך, אני מרשיע את הנאשמת בעבירת גניבה.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ח, 29 ינואר 2018, במעמד הצדדים